

[Poul Møller.]

et stabilt lønniveau, idet skatterne så ikke skulle stige. Hvis den gamle udskrivningslov skulle have fortsat, ville det have været umuligt for mange mennesker at indstille sig på et konstant lønniveau eller indkomstniveau, fordi de da havde måttet betale meget store skattestigninger.

Det er jo i det hele taget det uhyggelige ved diskussionen om problemet skattelettelse, at langt de fleste mennesker tror, at skattelettelse er en nedsættelse af den skat, de skal betale, i kroner og øre, medens skattelettelse i virkeligheden er en nedsættelse af de procenter, hvormed skatten udskrives. Hvis man i en tid, hvor indkomsterne er steget stærkt, først og fremmest som følge af inflation, ikke reducerer skatteudskrivningen, så presser man efter vor opfattelse motiverne for indkomststigninger stadig mere fremefter; og man giver inflationen et yderligere pres ved at bevare høje udskrivningsprocenter for indkomsterne, idet mennesker bliver nødt til at skaffe sig dækning ved indkomststigninger for at kunne betale de stigende skatter.

Skatteomlægningen er jo også en vældig fordel for mange, mange borgere, hvis hustruer har indkomster uden for hjemmet, eller hvis hustruer føler sig tilskyndet til i det kommende år at tage arbejde. Den er også en stor fordel for mennesker i den situation, at de overvejer, om de skal tage overarbejde, ekstraarbejde. Bevidstheden om, at den proportionale skat nu føres op til 22.000 kr.s skattepligtig indkomst, hvor den hidtil gik til 18.000 kr.s skattepligtig indkomst, skulle jo gavne væsentligt i kampen imod sambeskatningen. Jeg siger ikke hermed, at vi er nået langt nok i kampen mod sambeskatningen. Jeg tror, vi vil komme til at se i øjnene, at vi må acceptere, at det strider imod et moderne samfunds opfattelse af kvindens rettigheder, at kvindens reelle aflønning i erhvervslivet afhænger af mandens indkomst. For sådan er det jo i dag.

Jeg ved godt, det er et kompliceret system at ændre, det, vi har, og jeg ved godt, det kan være vanskeligt at samle alle interesser i den samme ændring, men jeg havde håbet på, at vi i denne vinter havde gjort et forsøg derpå, et forsøg dels gen-

nem dette, som vi nu er enedes om med hensyn til udskrivningsloven, at forhøje proportionalsskattegrænsen, men også et forsøg på grundlag af en betænkning fra det udvalg, der blev nedsat i 1960 — en betænkning, vi havde ventet at have på folketingets bord ved behandlingen af udskrivningsloven.

Jeg kan i denne forbindelse ikke tilbageholde et hjertesuk over for finansministeren over, at han ikke har kunnet sætte skub i dette udvalgs arbejde. Vi har adskillige gange hørt, at udvalget var ved at afslutte sit arbejde, og jeg troede, at den højtærede finansminister havde set det som sin pligt at pålægge udvalget at blive færdig så betids, at resultatet af dets overvejelser kunne være gået ind i skatteudvalgets bedømmelse. Onde tunger siger — dem skal man jo ikke lytte til, men man skal bringe dem videre til rette vedkommende, så han kan få lejlighed til at dementere — at udvalgsbetænkningen har været færdig, men at den af en eller anden grund ikke er blevet forelagt folketingsudvalget. Jeg går ud fra, at dette må være en misforståelse, men jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om udvalget har afsluttet sit arbejde, og hvis dette er tilfældet, hvorfor er vi så ikke blevet gjort bekendt med udvalgets arbejde? Og hvis udvalget ikke har afsluttet sit arbejde, vil jeg henstille til den højtærede finansminister at sætte gang i udvalget, så vi kan få en afslutning, sådan at vi i hvert fald kan få tid til at overveje næste års udskrivningslov i lyset af dette udvalgs arbejde med henblik på muligheden for at få fjernet sambeskatningen i vort samfund.

Jeg har talt en del om skatteomlægningens fordele, jeg har talt en hel del om dette, som vi lagde så megen vægt på i omsforliget, og som vi ikke mener at den økonomiske udvikling gjorde uaktuelt, tværtimod, at den stabiliserede økonomi, vi valuta-mæssigt var nået frem til, kunne motivere, at vi gennemførte denne ændring af udskrivningsloven.

Men lad mig til gengæld sige, at alle de rosende udtalelser om dette forslag til udskrivningslov, som her skal gennemføres, visner i nogen grad, når det skal ses i sammenhæng med det andet forslag, der er til behandling i dag. Det er jo givet, at for-